

P o h r e b n í   K a z a n í

n a d   h r o b e m

Velikomožného a Dswiceneho Sw. Římské Říše

Groffa Pána, Pana

Jozefa Teleky de Szék,

Geho Gasnosti Chsařsko-Královské a Apostolské Komorníka a tagného Rad-
ce, gafo též w slawné Stolicy Běověské hlawního Isppána, a swa-
té Koruny Běerské Strážce,

Dne 1ho Září, Roku Páně 1796,ho blahoslaveně w Pánu zesnulého, z
textu a Kor. V. w 1.

na Cynteti Syráckém

dne 9ho Října téhož Roku

z á s t u p u   w e l i k é m u   v ř í n ě n é

ř í z e

Sstepána Kološwáry,

w ten čas při Církwí Ewangelické Bábské, nyní pat giž Syrácké
Sl. B. Kazatele.

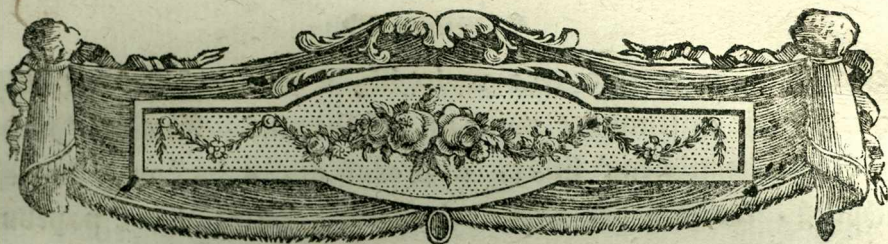
W   P e s t i,

wytisštěná, v Matěge Trattnera, 1798.

M o d l i t b a.

Bože welikomocný! neydobrotiwěgšij stwotiteli a opatrownjče wšsech věcý, y také celého lidského pokolenj! Ty gšy sám wladárem mocným nad životem y smrtj našj: ty sám můžeš y vsmrtniti y obžiwiti, y raniti y vzdrawiti, a není žádného, kdoby nás wytrhl z ruky twé! O gať pronikawě a bolestně ranj prawice twá srdce naše, odgimage nám ty a takowé osoby, které w swém s námi zde přebýwájnj zwláštnjmi nástrogi našj rozkoše, našeho pohodlj a blahostlawenstwj býwaly. Ach! odpusť, ó Otče litoštwý! odpusť nám tu mdlobu našj, když my nad tým teskljme, hořekujeme a žalostjme. Nebo to owšem weliká a newyprawitedlná gest strata pro nás! A gistě Pane! že gen ta ruka twá, která nás bjge, gen ona sama může nám owázati rány srdce našeho. Když nám tehdy hořký kalich zármutku podáváš, deg nám také y trpěliwosti a zmužilosti, ať geg tak pjeti můžeme, bychom proti wůli twé z netrpěliwosti nereptali. A to tobě ke cti, a k posylněnj nás w té nádegi, že wšsecken zármutek náš swým časem obrátj se w radost, které žádný neodegme od nás, Amen.

Když gestě lidské pokolenj, tak mluwj, w swém dětinském věku bylo, Bleslawné a wjácné pohřebni shromáždění! giž y tehdaž o-

byčeg měli lidé, mrtvá těla vzácných, a sobě zvláště milých osob s cýtedlností a slawnau pompau pohřebowati. Abraham *) kwjilil nad Sarau manželkau swau, a plákal gj, a pochowal w gestyni Machpelah, kterauž byl kaupil od Efrona Hettepského k pohřbu dědičnému. Jakoba, **) když umřel w Egyptě, dal geg syn geho Jozef pomazati wonnými věcmi, y plákali ho Egyptstij za sedmdesáte dnj. Když pať wstaupil Jozef, aby pochowal Otce swého w zemi Kananeyské, wstaupili s ním wšickni dworáné Saraonowi, staršij domu geho, a wšickni staršij země Egyptské, wšecken také dům Jozefů, y dům Otec geho: wstaupili s ním také y wozowé a gezdcy, o bylo wogšto (hauf) to weliké welmi. A toto gístě byla weliká slawnost pohřebnj!

Gestliže pať giž y ten starodáwný swět, a y ti neydáwnějšij obywatelé této nassj zemi tať wybornau lástu a wctiwost k swým mrtwým prokazowali; a gestliže ani podnes gestě takměř žádného na této zemi nenj tať surowatého a zdiwočilého národu, kterýby o pociťwý pohřeb swých mrtwých na strze žádné péče nemjwal: cožebychom od Křesťanů slusně očekáwati měli giného, než to, aby oni ne toliko to též činili, ale y to, aby swým s mrtwými nakládánjm nad wšecky, gať starodáwnj, tať y nynějšij národy předčili, a to tým wjee, čím cýtedlnějšijmi a wůbec mrawnějšijmi ge činj to, k němuž se přiznáwagj, Krystowo přeswaté náboženstwj.

A protož welmi slusná a chwalitebná gest to wěc od Wás wšeckých, a od celého tohoto weleslawného shromáždění, Nymilegšij! že ste se w tať drahném počtu, a to gať z wysokého rodu a slawného stawu, tať též y znjzkého losu, na ten čas, a na toto mjesto nagiti dali, a to k dokázánj poslednj wctiwosti, tomu, wěčné památky hodnému příteli, Ochrancy a Dobrodincey, gehožto pohřeb ny-

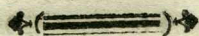
---

*) 1. Mogž. l. 23.   **) 1. Mogž. l. 50.

Něž ačkoli tuto žalost nad odchodem toho velikého a horlivého napomáhatele obecného dobrého, kterau na twářích celého tohoto slavného pohřebního shromáždění znamenám, gažžto slusnau a od zemřelého velmi dobře zaslauženau, y proto zvláště schwalowati musým, že ona o výbornosti Wasseho srdee, a o tom, že k velikým ctnostem náklonnost míti můjste, svědectwím gest: abyste ale wšak w této věci přislisnými snad nebyli, a meze křesťanské powinnosti nepřekročili, k hledání potřebného potěšení Wás napomínám. A tu wás předewšim odsylám k té proměně w Pánu zesnulého a již w prawdě oswíceného a oslaweného **TELLEMANO**, kteraužto gestliže při světle křesťanského věení powážjme, slusně se nad nj radowati musíme, ano y skutečně radowati budeme. Ačkoli zagisté mnohé a výborné ctnosti jeho gestě y na této zemi k znamenitému štěstí mu dopomáhaly: nic méně wšak tým blahoslawenějši On již nyní býti musí, čím wzácnějši gest nesmrtedlnost, nad smrtedlnost, dokonalost nad nedokonalost, a čistá trwanliwá radost a sláwa nebeská, nad nestálau a wšeligačau hořkostj smisšanau radost a sláwa světa tohoto.

Eliau wyprawuje, že když Sokrates již wstarem věku do nemocy vpadl, a kdosy se ho tázal, kterakby se měl? tehdy on; „dobře prawj, wšeligač. Nebo pozůstanuli w životě, tým wíce následowníků w ctnosti míti budu, pakli vmru, tým wíce chwalověčnisků.“ Záležjli tedy něco na tom, po smrti chwalenu býti, y kdožebý neměl blahoslawiti nasheho někdy slavného mrtvého, gehožto spravedliwá a slusná chwála zůstawati bude, až pokud kragané nassj, gač Dherstj, tak y Sedmohradstj opravdowé ctnosti a zásluhy budau vměti sobě wážiti. Něž gaž o tom, že po smrti své chwalen a zwelebowán bude, oštychalbych se byl **TELLEMAN** za žiwobytj geho wyprawowati, gestto on, gažžto křesťanský maudrec platnějšiho a dokonalejšiho štěstí w nádegi očekáwal: tak již nyní o blahoslawenstwí geho mlčeti nesmím, nechcy, nemohu, ani nebudu. Co věinjc, za to mám, že tým,

gať k potěšení zarmaucených přátel, tať též y k vzdělání wšech přitomných, poslaужim. Nic páť o geho blahoslawenstwi giného a gináče na plac přiwesti nemijnm, gen co, a gaťo o tom powěuge Duch Boží w těch slowich, která sem za grunt tohoto mého pohřebnjho přemyslowání wywolil, a která poznamenal Aposstol Páně swatý Pawel

w 2 Kor. v. 1.

Wjme zagiste, že bysliby tohoto nasseho zemského přebýwání stánek zboren, staweni od Boha máme přibyteť ne ruřau wdělaný, wěčný w nebesých.

Tato swatá slowa, gestli ge k této nyněgšši pohřebnj slawnosti obrátjme, zdagi se w sobě obsahowati dobrau příležitost k přemyslowání.

O losu welikých lidí za hrobem, aneb po gegich smrti.

Kdo gsau lidé welich? Čtřim gá swau mdlobu a nedostatečnost; wjm, žebych y gá sam gedem z Wás mšsel býti, wžácné a slawné pohřebnj shromáždění! kterých gať slawný rod a wywýssené hodnosti, tať zwláště y neobyčegné vmění a ctnosti opravdowě welikými činj; owšsem pať wjm, žebych musel podobným býti y samému giž nesmrtdelnému **TELLEMI**, abych taťowau odpověď dal, na kterébyšte wšickni přestáwati mohli, na tu mnohowážnau otázku: kdoby byli lidé welich? Něž poněwadž toho wšseobecná zkušenosť potwrzuge, že čím prawdiwěgi někdo welikým gest, tím lastawěgi snášš nižššich a mdlegššich, a tím wjce se k nim šlonuge: protož y gá nynj v prostřed Wás nechcy se ostýchati mé myšlenky, gaťkoli nedokonalé, strany této wěcy wygewiti.

Toho pať gá pokládám za welikého, kdo nad giné lidi dokonalegšim gest w plněnj a konánj toho, k čemu gest zřízený. Poněwadž pať to gest wysoké a slawné zřízenj člověka, aby byl obrazem božim, a aby se stal Bohu podobným; odtud zgewné gest, že k tomu, aby ně kdo welikým byl, vyhledáwá se předně, aby se nad giné lidi wjce a wěrněgi vsylowal tak smýssleti, gako sam Bůh smýssleti obyčeg má. Při komkoli tedy se to nacházý, že mocnostem a spůsobnostem dussi své přistwořeným, nedopausstj stupnauti a shlaupnauti, aneb y do cela zmrtwěti, ale ge raděgi vstawičně vzděláwá a cwičj, a wždy wjce a wjce zmocniti a zosťřiti hledj; kdo sobě na tělesných a zemských přednostech přiliš mnoho nezakládá, ale wjce o zwelebenj ducha swého pečuje; kdo se w blátě tělesných rozkošj vstawičně neplahočj, a w marné kratochwile newpletá, ale wsecko a celé své zaljbenj má w hledánj maudrosti a wsselikého slawného a užitečného vměnj, a nad giné lidi wjce čas a náklad naň wáží, a hogněgšj znamostj a wěťšj zběhlostj w něm nad giné předčj, a o wěcech y těch nerpodstatněgšjch rozumně a prawdiwě smýssleti a saudy wynáseti obyčeg má: ten se nad giné lidi dokonalegšim býti dokazuje, a dokonalegi plnj a wykonáwá to, k čemu gest zřízený. A poněwadž takového s Bohem wssewědaucým a swzechowaně maudrým podobenswj weliké gest, ten owssem y opravdowě welikým slauti může.

Dále, chcešli kdo w prawdě welikým býti, müssý y w twých cytedlnostech náklonnostech a wsselikých žádostech něco božského mjtí. A to zagisté gest zřízenj twé, ó člověče! a nebudešli toho při sobě mjtí, tak zůstawage w haufu a w hromadnosti chatrných a newážných lidi, nikdy na stupeň prawé welikosti newynikneš, a newykročš. Bůh gest samá swatost, sprawedlnost, dobrotiwost a láska. V něho wssični lidé neylepšj přjeň a milost nacházegj. Každý tedy, kdo w takowých wěcech následownjkem božim gest; kdo nad giné horliwěgšim gest milownjkem dobrého a nenáwistnjkem wšeho zlého, wsselikého
hřjchu

hřejchu a nepravosti; kdo přes celý čas žiwobyti swého w sprawedli-
wém s ginými nakladánj swau rozkoš má; kdo prázen gest záwisti, ne-
náwisti zlobiwosti, a náklonnosti k ubližowánj, k zlehčowánj, a potlačowá-
nj giných; na proti pak tomu že wšem, galkoli malým a nyzkým se
sloňuje, a ge gakožto swé přibuzné a vlastnj, přátelstými ramenami
objímá, wšem a každému ze srdce dobře přegje, a gegich pohodlj a
šťěstj žádostiw gsa: při tom se cytedlnosti božstým podobné nacháze-
gi, kterážto mu y podstatnj wzessenost a znamenitau welikost pře-
nášsegj.

Naposledy, kdo prawé welikosti wčastným se státi žádostiw gest,
tomu newyhnutedlně potřebné gest y to, aby byl y činěnj a skutků Bož-
stých wčastnjkem. Gako totižto Božj zaměstlnánj při zdržowánj a ři-
zenj wsech stwořených wěcý wstawicné gest, a wšelikému twořu, dle
geho schopnosti a hodnoti k šťastj a pohodlj dopomáhá: tak y člověka
k welikosti pospichagjceho, wšelká snážnost a celá wýplownost geho ku
konánj wěcý vžitečných, a weliký prospěch přinášsegjceho wždy buď o-
brácená. A w tom žádných cýlů swé snážnosti neklad, ale wsech řad-
cem, obhagcem, sedrownjkem a napomáhatelem býti hled. Wšeliké
vměnj twé a maudrost twau k tomu, a tak vžweg, aby w pochybných
a nebezpečných případnostech dobrá rada, a platná pomoc spůsobená
byla. Prawdy náboženstwí křesťanstého se vgjmeg; k sedrowánj, k
obhagenj, k vpewněnj gegimu wšelco wynakladeg; aby nj mnohým li-
dem k oswjcenj, k polepsenj, a k prawému šťastj dopomoženo bylo, o to
pracowati nepřestáweg; propůgě se predewšim wlasti swé milé, a že
wšeliké službě gegi buď ochotným; Wrchnostem prokazůg wěrnost, a
hled gim w tom k pomocy býti, aby lid sobě poddaný w sprawedl-
nosti a podle kraginstých zákonů bezpečně řidily, a šťastně zprawo-
waly, wywýssenost pak, a hodnot y wládu twau, gako y gměnj a
bohatstwí k sedrowánj dobrých vměnj, a přospěšných kunstů vžweg,
a k napomáhánj chudých a potřebných wynakladeg. Budešli činitelem

taťowýchto wěcý, ó čłowěče! a gestliže w činěnj a w konánj gich nad
giné wěrněgšij a dořonalegšij budeš; tať sobě gisté cestu k slowutnosti
a k důstognosti weliké vsteleš, a k ni skutečně powyšsen budeš, a ničeho
se tobě giž nedostáwati nebude, abys nebyl taťowým, gaťowého mi-
nil a wypsal, ten z nebe přišlý učitel lidšť, Krystus Gejš, ldyž
prawj v S. Mat. Ew. VII, 24. 25: každého, ldož slyší slowa má tato:
(zpráwu a rozkozy k činěnj wěcý wyborných a znamenitých), a plní
ge, přjpodobnjm mužj maudrému, kterhž wstawěl dům swůg na skále, (zmoc-
nil a wperwnil se w swé sláwě.) J spadl přjwal, a přjšlý řeky, a wálj
wěťrowé, a obořili se na ten dům, ale nepadl: nebo založen byl na skále.

A k taťowěto, a k té gisté opravdowé welikosti powyššila y na-
šeho teš od nás žalostně oplatawaného, Welikomožného někdy a Dwi-
ceného Ğrofa JOZSEFA TELLEXY de Szék, k oné, prawjm, opravdowé
welikosti wyzdwihla ho, gať geho obšširná a ĝruntownj známost rozlič-
ných wěcý, tať y nešššlné zwlašťnj a dobré, y Bohu, y lidem přjgemné,
a celé wlasti našj vžitečné a prospěšné skutky geho. A welikosti a weles-
slawnosti přjšlaucha něgať tež, y ze starodáwnjho, welikého a slawné-
ho rodu splozenu býti; čehož zapjratj gen ti obyčeg magj, kterj sami
newrozeni ĝsauce, a žádnými zášluchami swými se nad njzky staw swůg
wznesti nemohauce, ĝiným toho wzacného šťěšj záwiděgj. Několiby ale
TELLEXY, byřby on y z njzkého rodu byl possel, gať geho zwlašťnj
schopnost k wěcem welikým, tať y znamenité geho ctnosti, a weliké zá-
šluby, předce byly nad mnohé ĝiné neomplně wyyyššily: nic méně wššat
on měl přjčinu wděčným šřdcem welikau milost Božj vznáwati, an ho y
tým a tať ráčil zweliditi, že mu totižto Roku Páně 1738ho dal zploze-
nu býti od Welk. někdy a Ošw. S. R. Kšisse Ğrofa TELLEXY LUC-
IANA, Geho Ğasnosti Čysářsko-Brálowšké Komornjka a tagného
Radce, a z Welkomožné někdy Ğrošty, Panj RADY ESTERY.

Ğaťo ale prostředkem tohoto welikého rodu w znamenité před-
nosti postawen byl, tať y welikost tohoto rodu přjewelmi ošlawena bys

la tau vſlechlſtoſti a ſpaniſtoſti, která ſe při naſſem teď s námi ſe lau-
čjcm TELLXVII geſtě wdětinstwj ſpartowati dała, a giž tehďáž,
gať rodičům, tať y učitelům geho ſ potěſſenj, rozkwětala. Znamenali to
při něm onino wzneſſeně a chýřečné včenoſti mužowé, an giž v wčenoſti
s njm ſwé lochánj magj, welebný Biſkup Kármán w Vhřjch, a Peter Bod
w Sedmohradſké zemi, ſtežkami vtřelými geg maličkého ſ palácům mau-
droſti wodiwſſe. W rodičowſtém domě pod zprávau ſlawného Pana,
geſtě y na ten čas žigjcyho ſeldmarſſallieutenanta Magdeburga, až
do geděn a dwadcatého roku wěku ſwého zdařile zrůſtal, a nadobyrw ſ
tomu potřebného vměnj y známoſti, do cyzých kragin ſe puſtil, kdežto
procházegě ſwwegcarſkau, holandſkau, gaťo y Německau a Francouzſkau
zemi, poſlady známoſti a maudroſti ſbjrage, zwláſtě v toho neſmr-
tedlného Bernuilli a Mouſchenbroka ge welice rozmnožil, a w praw-
dě až ſ podiwenj hodné dokonaloſti přiwedl.

A tať potom do milé wlaſti ſe nawrátiw, miſto cyzozemſkých
něgaťých žwětřelých obyčegů, miſto mrzklých neſpůſobů, we wſſelité bož-
ſtě y ſwětſtě maudroſti wycwičená, gmenowitě pať w vměnj ſilozofičtém
matematikém, hyſtoryčtém, řečnjčtém a poetičtém, neobyčegnau zběhlſ-
ſti zaopatřená myſl geho tať ſe ſtkwěla, že doſti ſnadno, a to dobrým
právem, po celé kragině na ſlowo wzat byl, a ſlawné gměno včeného a
maudrého Magnáſſe vherſtého obdržel. Ale to nebylo gedině a oſtat-
nj owoce geho mnohých a pěkných po ſwětě konaných ceſt a perėgrinácj.
Geho weliká tam naſhromažděná zkauſſenost, geho pronikawá byſtroſt,
geho průbocwičená dokonaloſt, we wſſem a wſſeligat wzďělawała a
rozſſjřowala ty a taťowé wěcy w kragině naſſj, keré ſe od maudregſſj
částj ſwěta za ſpanilé, vſlechlité a znamenité poſkládagj. W tom,
když ſe giž ſ ſluſſné a zralé doſpěloſti přiblížil, léta Páně 1762ho do
ſkawu manželtěho wſtaupil, pogaw ſobě tu, kteráž gediná zaſlaužila
manželtau býti tať znamenitého muže, totiž Welkomožnau a Oſwjcenau,
nynj giž owdowelau a trauchliwau Groſſa JOHANN ADAM de Ki-

rályfalva. A od tohoto času geho žiwobyti tať ctnostnými, chwaleb-
nými a dobročinnými skutky oplýwalo, žeby ge hodně a dokonale
řetwa řdo spočítati a wyprawiti mohl. Třebýlo, nebylo tať snadno
Páru, Wassemu Páru, a obcowánj manželstwu, na wěrnost, ani na
řwornost, ani na lásky upřimnost. A které dítky se lepšjím Otcem
chlaubití mocy budau, gaťo nasseho giž oslaweného Ğrosa dítky, kte-
rýžto řwau horliwau lásku a pečliwost při gegich dobrém a maudrém
wychowáwánj dostatečně prokázal, a ničeho nezameřkal, čjmby ony
zdařilými a šťastnými učiněné býti mohly. Gaťowým pať býwal řwých
milých Šester Milownjsem, toho dostatečným řwědectwím býti mů-
že mezy giným to, že řdyž nelitořiwá řmrt řestru geho Ğsteru, Welko-
mořnau něřdy Ğrořtu Toroczkey, wychwátíla, on nad hrobem gegim
řmutně zpěwy řkládal, *) kteréžto řlyřřicy řřřickni řwjlili a plakali.

Mělbých giž y o nábožnosti geho řřestanské mluwiti, a o tom
wyprawowati, řterak se on prawým a přjkladným Boha řtworitele
řwého ctitelem býti dořwědčowal, řdyby to wůbec a napospol nebylo
dořti známe, s gaťowau ochotností on při řaždě přjležitosti ř společné ná-
božnosti pospichal, a s řterakým oblíbením weregným řlužbám božřkým
obcowal. A gať mocně vřplowným přičiněním geho Řřáľowřtwj Řřysto-
wo vpewňowáno býwalo, o tom zgewně řwěděj, a geřtě y mezy po-
zřdnými potomky o geho horliwosti ř náboženřtwj hlášati budau, mnohé
cyrkwe Řwangelické obogjho wyznánj. Gať hluboká maudroř a wý-
borné vměnj pať řpogené bylo s geho řladkau wýmmluwností na obec-
ných řněmých, gať řraginřřých, řať cyrkewních, to řagné býti nemů-
že zwlášťe před řěmi, řteřj tam geho společnjky býwali. A to geřť co
mu známost y při řamém řlawném řdworu Ğřřařřko-řřáľowřřém řpůsobí-
lo, a ř tomu dopomohlo, že geho opravdowá wěrnost a zářluhy ř
pomazaným a řorunowaným hlawám řřáľowřtwj nasseho, s wděčností

---

*) Tu se rozuměgi Werře ř pohřebu gegimu od něho řepřané, a wytlačené po
ndpřřem: Atyařui baráťságnak olzlopa.

vznané byly. Všudy také známá a ode všech pravých vlastenců zvelebována byla jeho upřímná láska k milé vlasti. Gměnj a bohatstwj své k sedrowánj škol a věcných lidj obráceri nelitowal, a středré ruky své jim otworati nemešťkal. Vležel v dwěrij geho žádný Lazár, žádage nasýcenu býti drobty, kterěžby padaly z stolu geho: vdelugjc chudým často prwé, nežby byli od něho prosyli.

A takowým byl w Pánu sesnulý **TELEMAN**, slawné pohřebnj shromážděnj! pročej y prozřetedlnost božská ho, a to giž y na této zemi nenechala, bez odplaty, nybrž geg tak zdůstognila, že hromadně wšelká sláwa a rozličné wywýšsené hodnosti na něho přicházely. Gessťe léta Páne 1762ho wywýšsen byl za Geho Gasnosti Cýsarsto=Králowské Komorníka, a málo potom hned za Kral. soudné Stolicy Sedmohradské Assellora. A tomu y to přitročilo, že když slawné paměti Cýsař Józef sprawedliwý a weliký ctnosti a zásluh milowník a ctitel, dwěre k wyššim hodnostem Ewangeličským Zemanům a Magnássům předtým giž od dáwna zawřené, otewřel, **TELEMAN** Ěrofa prwnjho, roku 1782ho za Byšešského kragu Administratora, a hned potom za slawné Stolicy Běgošské hlawnjho Isppána, postawil. A že ani v nyněššjho Krále Geho Milosti wyborené zásluhy geho, nebyly w zapomenutj, toho důwodem byly y gessťe slawněššj hodnosti a věady, kterými od něho poctěn byl. Nebo 1792ho roku do Swatyně tagné své rady ho připustiw, zase roku 1795ho stráž a opatřowánj koruny swatě Vheršké mu zvěřil, a tak do počtu kraginských Baronů přenesšen byl.

A tak wysoce wzrostla byla důstognost Oswjceného někdy a Welkomožného Ěrofa a Pana **JÓZEF TELEMANHO**, tak že se patřně na něm splnilo to zaslíbenj božj: Těch, kteříž mne cti, poctím. Sam zagistě Bůh wystawěl gemu tak weliké a rozkossné stawenj ono stawenj cti, sláwy, hodnosti, a spoku y radosti a štěstěj. — Než ale ach! — to slawné a weliké stawenj, na které s rozkossj hleděli

wšickni wprīmni patriotowé; to weliké a slawné stawenj, w němž mnozý bjdnj, wtisknutj a nešťastnj hledali, a y skutečně nacházeli wtěchy, pomocy a potěšenj; to prawjm stawenj, nebylo nic giného, gen stánel zemský, a přibytel, gažoby rukau wdělaný. Pročež mu y také zbořenj zdáwna giž nastáwalo, kterézto giž y skutečně naň přihěmělo — a to, ach nastogte! k nassemu welikému zármutku a skormuce-
nj, přihěmělo. Zamže tu ale giž své zřenj obrátjme? Odkud pla-
tného potěšenj nabudeme? Čjm žalost swau vřtownjme? Gistě
ničjm giným, gen těmi pronikawými slowy nasseho swatého tertu
pohřebnjho: **W**ime jagisté, že byliby tohoto nasseho zemského přebý-
wánj stánel zbořen, stawenj od Boha máme, přibytel ne rukau wdělaný,
wěčný w nebesých.

Gistau tedy wědomost o tom, gažožto křestáné magjce, ne-
měštegme giž ohlednauti gestě y to, odkud spatřiti budeme mocy,
gažowý má býti, tam za hrobem los, gaž wúbec wšech welikých a slaw-
ných lidj, tak obzwláště y w Pánu odpočjwagjcyho, a giž w přiby-
tel wěčný w nebesých wwedeneho **TRRXXVO**. Obáwám se syce,
že to, co tu předstawiti mjinjm s obecným domněnjm srownáwati se
wšeligat nebude; wšak ale nemyslím, žebych tým někomu přejinu
zawdal, aby proto křowým saudem na mne měl dotjrat. Mnozý
totižto w tom domněnj stogi, že los pobožných, a to gaž welikých,
tak y nyzkých po gegich časné smrti tentýž bude a gednatý. Uegináče
gažto, řdyž w kostnicy kosti vmelěj welikého Pána od kostj žebráka,
ani včeneho od nevčeneho rozcznáne býti nemohau, že ani we wěč-
nosti žádného rozdišlu nebude, ale wšickni ošlawenj gednostegný stu-
peň a rownau mjru blahoslawenstwj obdržj, a mjeti budau. Gá
ale wšak za to mám, a to s wplným přeswědčenjm řjcy smjm, že
nebeského losu zemřelých na mnohé wyšší y nižší stupně slawy a
blahoslawenstwj bude rozdělenj; tak že řdo zde na zemi w ctnostech
a w dobrých skutcyh giné přewyššowal, ten y w nebesých wyšší

ho a dočonalegššho blahoslawenstwí bude včastným. A že kdo (zde) skaupě rozšívá, (tam) skaupě y žiti bude; a kdož (zde) rozšívá hogně, (tam) hogně y žiti bude. (2 Kor. IX. 6.) To zagisté wyhledává, ano y s sebau přináší sama sprawedlnost Boží, wedlé které odplatí gednomu každému podle skultu geho, a od které přigme gedentakdy podle toho, gaž práce či byla. Skusně se pať tu y na ono swědectwí odwołati můžeme, které sam Brystus wydal o té wěcy, w podobenstwí o služebnjcch, kterým odplatil Pán gegich podle wětšš, aneb menšš snážnosti a wěrnosti gegich. Kterí zagisté s hřiwrau swau deset hřiwen zyskal, tomu řekl Pán: To dobře služebnjce dobrý! že si nad málem byl wěrny, mēgž moc nad desyti měšty. Druhému pať, který pět hřiwen zyskal, tomu řekl: y ty buď nad pěti měšty. Luk. XIX. 16-19. A potom k závřce toho podobenstwí zřetedlně to přidal w. 26. Že každému, kdož má (totižto něco zwláštňho a welikého na sobě wedlé toho mu) bude dáno. A newjm, čili snad náš Spasitel to gisté též nemijn, když prawí v Jana XIV. 2. wdomě Otce mého přibytkowě mnohý gsau.

Gestliže tedy y nasseho w Brystu giž zesnulého Pana **JEŠUŠE** Kráľa z počtu takowých dobrých wěrných a vžitečných služebnjků toho nerwyšššho wšech nás nebeského Pána, wytwořiti neschšš, neschššná wěchy byla o tom pochybowati, že on wedlé toho y wšlávě nebeské nad mnohém ustanowený gest, a negaké zwláštň radoosti, a blahoslawenstwí gest včastnjšem. Patrná byla welikost geho, dočud na tomto swěte žiw byl; y nebeská tedy podobně gest, a musí býti patrná. Wššeko obcowánj geho časné, gažysy gasný blesk do broty, dočonaleosti a ctnostliwosti od sebe wydávalo; giž tedy y tam mezy ginými stkwiti se bude, gačo slunce w Brálowstwí nebeském. Ta geho dusse žádostiwá a dychtiwá po známosti hluboké maudrosti, ta se tam giž lochá w zpytowánj tagemstwí božských, a rozkoš swau má w spatřowánj diwných swatých a maudrých cest, a skutků bo-

žich. Na **TELEXUM** w celém žiwobyti geho Spasitel swěta, Krystus Gežs měl opravdiwého cititele, a wěrného následowníka, wčenj geho swatého a přikázanj horliwého plnitele; tam tedy y on na Krystu má toho, který duffi geho nasycuge štěstí wšelikého nebeského pohodlj a wtěšení.

Alle prwé, nežli w této časnosti konečně dwěře za sebau zawře, že wšem těm w nichž se geho duffe w zdejší žiwobyti kochala, gestě gednau se obrácý, a na poslednj rozlaučení, k gednomu každému z nich takto se ohlašuge. Manželko má přewzácná, Grosko giž owdowelá, má wtěcho newětší, má přjetelně gediná! Swazku nasseho wtěšeného čtyřiatřidcetiletého, stalo se sýce nyní negatě přetržení, ale owšem ne zrušení. O přigde, přigde ta hodina w tagné božské radě vložená, kdezto obnowenj swazku nasseho pro nás tým bude radošněgší, čím wzácněgší činj přátely přátelům vzdálenost. Buď tedy zatým poručená Boží prozřetelnosti! Vlech žiwota twého prodlaužení dítčám, y poddaným stratu Otce a Pána gegich doplnj a nahradj! — měg se giž dobře!

Přemilá dcero **JOHANNA**! Slyš y ty ma poslednj slova, spolu y swým drahým manželem, přemilým Panem zetem mým, Baro- nem **ALEXANDREM PRDMAY**! Čím wětší kochánj mé s wámi bý- wało, tým wíce bolestj srdce mé, widau, že se giž boží stánek zemské- ho mého přebýwánj. A y nyní owšem bolestné a trauchliwé gestí me s wámi se laučení! Alle vspokogte srdce Wasse, Dcero má, a Zeti anobř Synu můj! To gediné gestě k posledku buď wám odemně řečeno. Gatož ste vždy opravdowau synowstau lásku a wctiwost ke mně prokazowali; tak gisté wjm, že splnjte y tuto poslednj Otce wasse- ho žádost. Žiwobyti wasse, gako posawad bylo příkladné a y wšech zwláštnej pochwały hodné; takowé nech ono bude, a y zatým vždy zůstane. Tak hospodin a geho swaté požehnánj s wámi zůstawati

bude, až vás y t bránám věčnosti doprovodj, tdežto pro vás do-
tonalegšsio pohodlj a wětšj sláwy hognost nastane.

A tobě se giž obrácj řeč má, drahý Synu můj **LUCAS!**
Ty sy se též wynasnažował synowstau lástau, poslušnostj a uctiwostj
mé srdce, dokud mé zde s Wámi přebýwánj trwalo, wšeligať obwese-
lowati. A proto, gaťo y pro twau wěrnost a ochotnost t službám Bo-
žim, začal tě giž Negwyšši, y požehnáwati, y powyššowati, gaťo giž
mnohým geho dobrodinjm a slawným stupněm hodnosti oplýwáš.
Tohoť tobě giž nynj na místo sebe za Otce nechávám. On račj wždy
s Tebau y s milau Manželtau Twau Grořkau **MARY TERESA,**
gaťo y s čtvero djetkami Wášimi, mými wnučy přemilými, zůstáwati.
On popřeg gim z wysosti zdarileho zrostu. On sam budiž gegich y Wa-
šim ochrancem proti wšelikým zlým přjhodám, a wěiň prospěšné
tažde Wáše dobré a šlechetné předsewzetj, a bohaté požehnánj geho
odpočiweg nadewšsemi Wámi, y nad celým Dworem Wášim.

A Tobě také gestě mám promluwiti, Synu můj neymilegšj
JOSEF! Ať můžešli bez narěžánj slow mých slyšeti? A w prawdě
nemalá gest žalost twá, a sprawedliwé šly twé! Ale wšak hled,
abys w zármutku twém nebyl nemjrným a přjlišným. Gá owšem
přestávám giž býti zprawcem a wůdcem twým w poznáwánj prawdy
a w cwičenj se w ctnostech, t štěstj a t sláwě wedaucých. Ale dobré
mysly buď! hled! žiwá gest gestě Grořka, ta milostná matka Twá:
ano žiwý gest hospodin, který Otcem twým býti nepřestane; a že
přikázánj geho oštrjáš, y to spůsobj, aby dobře bylo tobě, a abys
byl dlouhowěky na zemi!

A Ty též žalostjš, y Twé drahé oči wylewagi trpké šly, pro-
to že newidjš giž wjce mezy žiwými bratra swého Teletňho, milá
gedinča Sestro má, Welk. a Osw. Grořka **WARTISLAW!**
Ach y gá se teď truchliwým srdcem rozpominám na wšelikať sestrynstau
lástau, kterauž sy tať mnoho a wtešené srdce mé občerstwowala. Pán

Bůh nech bude twá hogná odplata, sladká Sestro má, ALXO, y twému milému Pánu manželí Welt. a Osw. Grof WIRTELSE-BERTOW: — Pán budiž hogná odplata Wasse za wffelika u te mně doswědčenau přátelstau lásku a vprímnost. On popřeg Wám dlaného žiwobytí, a deg Wám hogné radosti a potěšenj, zwláště ze zdarilých Wassich dítel dočelati. Měgte se y s nimi dobře!

Wy také wssickni ostatnj Welkomožnj a Dswicenj, gať w Bherstě, tať y w Sedmohradstě Bragině bydljey pokrewnj přátelě a přibuznj mogi, gaťo také y wssickni, swých tytulů hodnj Pani Sausede a Compossessorowé mogi, měgte se giž dobře! Mjwal sem zaljbenj a srdečnau rozkoš w přátelstwí a towaryšstwí Wassem, proto že ste býwali přátelě a milownjcy maudrosti a ctnosti. Bůh budiž y dále gestě Wassim, a škrze Wás y Wassich slawných Sa-milij a celého poddanstwa, dobrodincem. Bdyž pať běh sobě wyměřený dokonáte, degžto Bůh, abychom se wssickni tam shledali w hauffu oslawených, a wečný tryumff slawjých Služebnjků Božjch a Ctitelů Krystowých!

A Wám gestě též ku koncy promluwiti musým, wssickni mogi dworanssti Dřichřowé a Služebnjch, gaťo též y wssěcko poddanstwo moge! A tať buďtež Bohu a geho swaté milosti poručeni, a měgtež se vždy dobře! Dělugi Wám za wffelika u wěrnost Wassi, a za wssěcko, cožkoli ste mně k dobrému, k radosti a ku potěšenj činjwali. Ctete y zatým Pánů swých, Brále w poctiwosti měgte, bratrstwo milůgre. Tať když přigde hodina Wám od Nejwysššho vložena, odpočínate od prácy swých, skutkowé pať wassi půgdau za wámi. Amen.
